

Vedením církví Leuenberského společenství
a ústředím jejich Diakonií (Diakonie CČE, Diakonie CČSH, Slezská diakonie, Diakonie CB,
Diakonie ECM)

Vážené sestry, vážení bratři,

pozdravujeme vás z 5. synodu Leuenberského společenství církví v ČR. Sešli jsme se na pozvání Slezské evangelické církve a.v. ve dnech 28. a 29. listopadu. Hlavním tématem našeho jednání byla diakonie. Věnovali jsme mu úvodní teologický referát dosavadního předsedy synodu prof. Pavla Filipiho a intenzivní rozhovor ve skupinách.

Rádi zjišťujeme, že diakonické práci se v našich církvích věnuje značná pozornost. Jsme vděční za tento příspěvek k přemáhání lidské nouze v následování služby Ježíše Krista. V rozhovorech na synodu jsme se zabývali čtyřmi okruhy témat:

1. Diakonie a církev. Různé modely úzké nebo těsné vazby mezi institucí Diakonie a institucí církve. Jak nezávislá je Diakonie v důležitých rozhodnutích? Nezbavuje Diakonie místní církevní obce vlastní odpovědnosti za křesťanskou službu?
2. Konfesionalita a profesionalita. Na jedné straně se žádá odborná kvalifikace pracovníků a úroveň služeb, na straně druhé křesťanská motivace a křesťanský charakter diakonické práce.
3. Spolupráce s veřejným sektorem sociálních služeb, s ostatními křesťanskými i sekulárními institucemi. Má zde zavládnout konkurence nebo spolupráce? Jaké modely se nabízejí?
4. Vztahy a styky se zahraničními partnery. Inspirují nás k novým oblastem služby, novým metodám práce, přispívají jinak? Můžeme i my poskytnout podporu a pomoc partnerům na východ od naší země?

O některých výsledcích našeho jednání vás chceme informovat a předložit vám naše náměty a doporučení.

1. Konstatovali jsme s potěšením, že v oblasti diakonie je veliká ekumenická otevřenost, naše diakonická služba překračuje hranice jednotlivých konfesí.
2. Uvědomujeme si, že instituční diakonie, které jsme předně věnovali pozornost, nenahrazuje osobní diakonii členů našich sborů, a která je součástí života každého místního sboru, každého křesťana. Obě tyto složky diakonie – osobní a instituční – se mají vzájemně doplňovat.
3. Ohledně vztahu mezi misí a diakonií vidíme jako důležité, aby se diakonie nestávala jakýmsi „trojským koněm“, pouhým nástrojem naší misie. Motivací pro diakonickou službu by vždy měla být Boží láska, kterou jsme přijali, a která nás vede k obětavé pomoci trpícím. Pokud naše naděje, že diakonie přece vytvoří prostor pro misii, není v konkrétním případě naplněna, naše diakonická služba se tím nijak nemění.
4. Křesťanská povaha našich diakonických zařízení z velké části spočívá na těch, kdo v nich pracují. Odpovědnost za ni tudíž leží především na místních sborech a místní ekumeně. Sbory a

místní ekumena by měly aktivně vyhledávat budoucí spolupracovníky, vést, vzdělávat a povzbuzovat své členy k diakonickému citění a do této služby je vysílat. Jakýmsi mezistupněm je dobrovolnická, neplnočasová výpomoc členů sborů v diakonických zařízeních.

5. S tím souvisí snaha, aby křesťanská motivace pracovníků v Diakonii nebyla na úkor profesionality a profesionalita nebyla na úkor křesťanské motivace. Obě tyto oblasti vyžadují permanentní pozornost. Trvalé profesní vzdělávání a zdokonalování má již své místo v systému práce Diakonie. Méně pozornosti se však věnuje trvalému duchovnímu doprovázení těch, kdo jsou vystaveni náročné službě. To je předně úkolem církve. Očekáváme, že duchovnímu doprovázení budou církve, místní sbory věnovat zvýšenou pozornost.

6. Důležitou výzvou je prohloubení ekumenické spolupráce na všech úrovních, počínaje úrovní místní či regionální. Členové synodu v této souvislosti vidí jako důležité, aby byla znovu oživena funkčnost Diakonie v ČR, která by mohla být koordinátorem aktivní spolupráce a komunikační platformou v oblasti vymezení polí působnosti.

7. Rovněž navrhuje, aby se Diakonie v ČR stala nositelem společného projektu (financovaného např. z ESF), jehož náplní by byla aktuální diakonická a sociální témata, výměna zkušeností mezi národními i mezinárodními partnery, společné semináře (např. k podávání projektů), tvorba potřebných dokumentů a vytvoření sítě spolupráce v jednotlivých oblastech. Součástí tohoto projektu by mohlo např. být i vytvoření funkčního modelu činnosti této organizace, včetně jejích hlavních úloh do budoucna (např. vznik jedné zastřešující organizace, poskytující nadstavbové servisní a poradenské služby). Další částí projektu by bylo vytvoření systému podpory diakonické práce ve východní Evropě, neboť je snad už načase, abychom významnou pomoc, kterou jsme ze zahraničí přijali, přetavili ve skromný příspěvek těm, kdo pracují v podmínkách obtížnějších.

Vaši pozornosti předkládáme zejména tento poslední návrh a prosíme vás o vyjádření, zda jste ochotni uvažovat o tomto novém, námi navrženém modelu Diakonie v ČR, a zda máte ochotu se podílet na zmíněném společném projektu, jeho přípravě a realizaci. Očekáváme vaši reakci na adresu předsedkyně synodu RNDr. Jany Křížové (j.krizova@volny.cz).

Vážené sestry, vážení bratři, přijměte prosím tyto podněty jako projev našeho uznání práce, kterou konáte, v níž vás podporujeme, a pro niž prosíme, aby ji provázelo hojné požehnání.

Vaši

Delegáti 5. synodu církví Leuenberského společenství

RNDr. Jana Křížová
předsedkyně synodu